

פטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שביעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א

"שמחת התורה"

קמגייר גיורא מינייהו. נקראו "אבירי לב", עד כדי כך מפני שחאים כבוד התורה ולא מתגיירים. ולכא' **תמוה מאד** מה חצים מגויים האם גוי שחאה כבוד התורה, הוא מתפעל מזה וצריך להתגייר, מה פתאום שיתגייר? הרי הוא לא מבין בכלל מה זה תורה, ומהי החשיבות של תורה. ובכל זאת כשרואים כזה כבוד התורה, והם לא מתגיירים, קוראים להם "אבירי לב", כאילו אין להם לב! כך משמע בגמ'.
"עמוד אש"

ותוס' כתב דשמא באותם זמנים איתרחיש להו נס, והביאו בשם ספר העתים שחבר הרב רבי יהודה בר ברזילי, ששמע שהיה עמוד של אש יורד מן השמים עליהם בכלל דאלול ובכלה דאדר. וכונת תוס' לתרץ דכיון שראו כזה דבר ולא התפעלו ולא התגייט, לכן קוראים להם אבירי לב ומשמע שבלי זה היה קשה לתוס' כנ"ל למה כשחאה אנשים באים ללמוד תורה, הוא צריך להתגייר? ואם הוא לא מתגייר הוא נקרא אביר לב מה פתאום שיבין כזה דבר, הרי הוא לא מבין מה זה תורה. ולכן הביאו תוס' שה' נס. ואיזה נס, שראו עמוד אש!

מי רואה?

אבל הנה בדרך כלל ראינו שדברים "רוחניים", אדם פשוט לא מבין, ובכלל לא חאה, ולמשל חז"ל אומרים שכאשר נפטר תלמיד חכם שה' חד בדרא או תרי בדרא יש "עמודא דטורא" עמוד אש! וכתוב בספרים ש"אף אחד" לא חאה את זה, רק מי חאה את זה חז"ל הקדושים ראו עליהם אין שום ספק אבל בחזות האחרונים לא חאים כתוב שהארז"ל בזמן שהר"מ קורחבין נפטר, הוא אמר שחאה עמודא דטורא אבל לא כל אחד ראה. וא"כ גם העמוד אש הזה שירד מן השמים ביומא דכלה, מסתמא היה ג"כ בצורה כמו העמודא דטורא של חד בדרא או תרי בדרא וא"כ מי חאה את זה, האם הגוי ראה עמודא דטורא הרי לראות עמודא דטורא צריך להיות אדם גדול מאד! וא"כ מה תירצו תוס'. הרי עדיין קשה מי חאה את העמודא דטורא?

כל אחד "יכול להרגיש"

משמע דאין הכי נמי, הגוי "לא חאה" עמודא דטורא אבל הוא חאה "שקורה משהו", כי האנשים כ"כ התרוממו, שגם גוי גמור שלא יודע מימיו לשמאל, יכול "להרגיש" שיש שמחה כזאת עילאית, שמחה מרחממת, שאנשים באותו זמן, הם "לא אנשים", הם כאילו אנשים למעלה מגדר הרגיל. ואם חאים אנשים כאלה חיים, וזה לא משפיע עליהם להתגייר, אז הם "אבירי לב". חאים האין שכבוד התורה יכול לגרום כזה התרוממות, שאנשים יראו עד כדי כך, שאפ"ל הגוי צריך לראות שעכשיו הוא עומד לא לפני אנשים פשוטים אלא אנשים גבוהים והוא יראה שזה לא מעמד פשוט.

שמחה ב"כבודה של תורה"

א"כ צריך לדעת מה שכן אדם יכול לזכות, אם הוא מרגיש שמחה אמיתית, בכבודה של תורה, זה יכול "לרומם את האדם", בודאי אנחנו

ישכר ב"אהליך"

חז"ל הק' אומרים לא ניתנו שבתות וימים טובים אלא כדי "לעסוק בתורה", וברוך השם שזכנו השי"ת להרגיש מעט מהבחנה הזאת, כאשר כל הונס בחול המועד, אל הקודש פנימה לרבן של ישראל מרן הגר"ד לנדו שליט"א הרגיש בחוש את "האין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה".

וביותר נתחדד הדברים בעת שעלו ונתקבצו למעון קדשו "מופליג התלמידי חכמים" שבדור, לדון ולפלפל "בריתחא דאורייתא" באופן מופלא מאד, באסיפת "אהלי תורה".

וכפי שאמר מרן שליט"א באסיפה שזרה הישיבה "הגדולה בעולם", וז"ל: הגיעו לכאן נציגים של הישיבה העולמית הגדולה ביותר הנקראת "אהלי", אין ישיבה גדולה כזו, זאת הישיבה מכל הסוגים, מכל הגילים, ומכל מה שאפשר להיות באוהל הישיבה.

והצד השווה שבכל לומדי הישיבה הזו, שכולם לומדים תורה, כולם שקועים בתורה, כולם איכפת להם תורה, אשרי הישיבה הגדולה הזו שבאים עכשיו להתאסף מחמתה, ע"כ.

הכנה למתן תורה

ובימים אלו בפרט שהם ימי "ההכנה למתן תורה", כמחזמה שמעמד כביר זה בודאי השריש אצל כלנו "עוצמה אדירה" של חיזוק לקראת מתן תורה, עם התחלת הזמן, וחשק רב לשקוד "ולעמול" בתורה הק', ולזכות "בכתרה של תורה" באמת.

"גדולי הדור" בהרצת תורה

והאיר ה' עיני בזכות כינוס זה להבין דברי רש"י בברכות

(דף ס"ג ע"א) אהה דתניא הלל הזקן אומר בשעת המכניסין פזר בשעת המפזרים כנס. ופרש"י בשעת המכניסים שאין חכמי הדור מרביצים תורה לתלמידים פזר אתה לשנות לתלמידים. בשעת המפזרים שהגדולים שבדור מרביצים תורה כנס אתה, ולא תטול שררה עליהם דאף זו לכבוד שמם היא לאחוז במדת הענוה וכו'.

ולכא' זה חיזוק מה דנקט רש"י "חכמי הדור" ו"הגדולים שבדור", וכי מצות תלמוד תורה ללמדה לאחרים היא רק ע"ג גדולי הדור.

אך כשראינו מעמד שכולו "הוד", האין נראה כשגדול הדור יושב עם "מופליג תורה שבדור" ומאציל מחכמתו וחרפותו עליהם למדנו שיש בחינה מסוימת של הרבצת תורה שקיימת "רק" אצל גדולי הדור.

ותפילתנו לשוכן מרחמים ימים על ימי מלך תוסף, שנזכה לאור תורת של רבנו הגדול מרן שליט"א עד ביאת משיח צדקנו בב"א.

"אבירי לב"

וכמחזמה שמתאים להביא על זה רעיון נשגב שאמר פעם רבנו [בהכנסת ס"ת] על ההרגש המיוחד בזמן "שמחה של מצוה" וכבוד התורה ונעתיק כמה קטעים מתוך הדרשה וכמחזמה שהדברים מדברים מצד עצמם...

וז"ל רציו לומר דבר מה שנוגע לשמחה, מה שצריך בן אדם להרגיש, בזמן שחאה כזה דבר, שמתווסף ספר תורה בכלל ישראל.

הגמ' אומרת בברכות סוף פרק שני (דף י"ז ע"ב) אמר רב אשי בני מתא מחסיא אבירי לב נינהו דקא חזו יקרא דאורייתא תרי זימני בשתא ולא

פרשת השבוע – מעלת טבילה

בסוף הפרשה אך מעין ובור מקוה מים וגו'. ה' שואל רבנו, האם יש מעלה לטבילה "לאדם טהור", או שאין בזה כלום, וכל ענין טבילה היא רק "להוריד טומאה".

והביא ראי' מהגמ' בברכות (דף ט"ו ע"א) א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן כל הנפנה ונוטל ידיו ומניח תפילין וקורא ק"ש ומתפלל מעלה עליו הכתוב כאלו בנה מזבח והקריב עליו קרבן, דכתיב ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך ה'.

א"ר רבא לא סבר לה מר כאילו טבל, דכתיב ארחץ בנקיון ולא כתב ארחץ כפי. ופרש"י דכתיב ארחץ בנקיון, משמע ארחץ "כל הגוף", ולא כתיב ארחץ כפי, לדרשה אתא לומר שמעלה עליו שכר רחיצת כפי כאלו טבל כל גופו ע"כ.

והרי לא מיירי במי שטעון טבילה, ובכל זאת מבואר שיש מעלה בטבילה כל גופו, וכאן חידש רבא דבטבילת ידים לחוד, יש לו כבר שכר כאילו "טבל כל גופו".

עמוד אש ג' כ לא נראה, אנוחם לא ראויים לזה לא מיני ולא מקצתיה אבל
לכל הפחות נדע שכבוד התורה יכול לחזק את האדם עד מאוד! ע"כ.

לשוחרי "דף היומי"

ב"ה זכו רבבות אלפי ישראל לסיים קרוב לפסח את מס' סנהדרין,
ובימים הקרובים מסיימים מס' מכות, אשרי העם שככה לו. כה יתן ה'
וכה יוסיף, ללמוד וללמד, לשמור ולעשות את "כל" דברי תלמוד תורתך
באהבה.

ולרגל התחלת מסכת "שבועות" [שאסתייע מילתא כפי שהעירי הגאון
המופלג ר' איתמר גרבוז שליט"א ראש ישיבת ארחות תורה, שמואב
שיש ענין ללומדה לפני חג "השבועות"] אביא בע"ה דבר "נראה" שלמד
רבנו מדברי רש"י הק' בתחילת המס'.

וז"ל רש"י (דף ב' ע"א) ד"ה תולה להגין עליו מן היסורין, שאע"פ שאינו
יודע שחטא, יש לו לדאוג, שכל השוגגין צריכים כפרה לכשידע, אלמא
קודם ידיעה עונשים הן עכ"ל.

והי' חוזר ומשקן דברי רש"י אל, ואומר שאין פלא מה שהרבה אנשים
סובלים יסורים שונים, ואינם מבינים על מה עשה ה' ככה, כי גם על
חטאים "שאינו יודע מהם" יש עונש. מבהיל!

ימי "העומר"

כאשר אנו נמצאים בימי הספירה הרבה יש להביא מה שה' רבנו מדבר
בימים אל, אך כרגע קצר המצע... ומכיר בקצרה שני דברים "למעשה".
ראשית, הי' אומר שהיות שבימים אלו ישנה "תביעה מיוחדת" על חיזוק
בעיני "בין אדם לחברו", לכן אדברה היצר מחזק ביותר את מלחמתו
לעור ולחרור סכסוכים בין בני אדם וצריך "שימת לב" מיוחדת בימים
אלו בפרט, לבלתי הילכד ברשת הגדולה, הי' ישמרו ויצילו.

עוד הי' "מזהיר וחוזר ומזהיר" שימי הספירה הם בכלל "זמן סכנה" ח"ו,
וצריך זהירות "יתירה" מהליכה למקומות שיש בהם חשש סכנה ובפרט
מקומות של "מים", כי מים הם "תמיד בכלל סכנה", ושומר נפשו ירחק
מאד, השי"ת ישמור ויציל עמו ישראל.

"מרא דרבי עקיבא אייגר"

השבוע "כ"ג ניסן" הי' הארציט של הגאון המופלג רבי שמואל
איינשטיין זצוק"ל ראש ישיבת פוניבז' לצעירים. נביא מהדברים שהובאו
בשעתו בפר חיים.

כאשר בעוה"ר נסתלק לבית עולמו האי גאון וצדיק משרידי דור דעה,
תלמיד חכם מופלג, עניו וחסיד, הגאון הגדול רבי שמואל איינשטיין
זצוק"ל אשר בנוסף לכל מעלותיו העצומות והמופלאות זכה ג"כ
להדיר ולהוציא לאור הרבה מאד כתבים של מרנא הגאון רבי עקיבא
אייגר זצוק"ל שלא זכו לראות אור עד הנה. וכפי שקוראו רבנו "מרא דרבי
עקיבא אייגר".

ובענין זה הכיר לו רבנו טובה מאד, על השתדלותו המופלגת לחפש
ולטרוח להוציא כל מילי ורזי דהגרעק"א זצוק"ל. והרבה פעמים כשזכר
רבנו באיזה חידוש של רעק"א שנמצא במקום נידת ולא זכר כרגע את
מקומו הי' מבקש לשאול את רבי שמואל, ולפעמים אף באמצע
הלימוד רצה רבנו שנתקשר לר' שמואל לברר על רעק"א מסויים.
ולגדל ענותנותו היה רבי שמואל אומר לי - הראש ישיבה יודע אלא
שאינו רוצה להחזיק כבוד לעצמו לכן מבקש לשאלו.

ופעם אחת רצה רבנו לדעת היכן אומר רעק"א שרוב גזירות חז"ל הם
מזמן משה רבנו, וכשבאתי לרבי שמואל לברר המקור, אמר לי שכן
משמע בהגהות לשער המלך, [א"ה כמחזמי בהל' שבועות] אך נראה לו
שכונת רבנו למקום אחר שנמצא שם יותר מפורש וכהנה רבות.
וכמה פעמים במשך השנים אמר רבנו שאצל ר' שמואל יקויים כד
שכיבנא נפיק רבי עקיבא איגר לוותי, כיון שעוסק כל הזמן לברר
מתניתא דרעק"א וכמו שאמר רבא כד שכיבנא נפיק רבי אושעיא לוותי
דמתרצנא מתני' כוותי. תנצב"ה

"אוהבים דבריה"

מצות מכוונה ומצות יד - מין אחד

יש לעין במי שנוהג ב' ימי הפסח לאכול מצות יד, מחמת המצוה
של שבעת ימים תאכלו מצות כדעת הגר"א ונתערבו יחד מצות
יד ומצות מכוונה, האם זה נחשב כב' מיני אוכלין שאסור לברור זה
מזה "לאחר זמן", או כמין אחד דמי, ומה שמהדרין בעשי' לשמה
שיהי' ביד, אינו מחלקו לב' מינים. ובלייל הסדר שחל בשבת, אולי
חמיר טפי, וצ"ע.

זכרו לא ישכח..

כאשר ביום שב"ק - ז' ניסן חל הארציט השני של ידידנו היקר באדם,
ממקורביו האמיתיים של רבנו "בכל לבו ונפשו", הרה"ג ר' אברהם
ישעי' כהן ז"ל בצרף מכתב ששלח, תקופה לפני סילוקו, אך מצאתיו רק
לאחר פטירתו.

וכך כתב: קיבלתי ביום השישי את אוצר הפרשה ובו "המנוחה הטהורה
אשר יוקדת על המזבח ללא כיבוי" "עטרת תפארת" אני מתחיל
לקרוא בשקיקה רבתי את הדברים,

בדרך כלל דרכם של מילים אלו למשוך לסחוף את המעיין עד
למעמקי הנפש הזכה, אך לצער, לא זכיתי, אני מרגיש שהדברים
אינם נבלעים בעצמותי, הם עוברים ונספגים אבל לא ממש, אולי זה
טרדות ערש"ק או שאר ירקות, ניסיתי שוב ושוב וזה לא זה, עזבתי את
הכתוב בפחי נפש וברעב,

כל השבת זה הפרע לי א. למה לא הצלחתי להתרכז בדברים. ב.
הדברים האלו חסרים לי בשבת, זה נותן תמיד מעט מהקיום העכשווי
של חוה ונשמתו של רבנו זצוק"ל, וזה מאד חסר לי.

במוצש"ק ניגשתי שוב למחשב, ניסיתי, וראה זה פלא, וכעת ב"ה הכל
הסתדר והתיישב כנתינתן מפיו קדשו, תענוג עילאי והכנה מעלייתא
לקראת ימים אלו,

אין לך מושג כמה זכויות יש לך דרך מילים אלו, עם אותן ניגון, ובאותם
דיוקים, ובאותם הרגשות שאותם מעביר את הדברים.

יעזר ה' לך ולכל המשפחה שתזכו בזכויות אלו של זיכוי הרבים
ובשאר זכויות, לכתיבה וחתימה טובה

בכבוד ובהערכה רבה א. כהן

נפש "נקי וצדיק"

וזכיר את הבחור היקר אליהו סטפנסקי ז"ל מבחורי החמד בישיבת
פוניבז' לצעירים בנו של יבלחט"א ראש ישיבת "תורה בתפארתה"
הגאון המופלג רבי יעקב שליט"א. שנסתלק לאחר תקופה קשה של
יסורין ביום ג' ניסן תשע"ה.

וכשסיפרו לרבנו על פטירתו, והתמדתו העצומה אף בהיותו על ערש
דוי, וגודל הבלגתו על יסוריו הנוראים בשתיקה, התבטא עליו הפסוק
"דודי ירד לגנו לרעות בגנים וללקוט שושנים" ואיתא במדרש שראה
הקב"ה את הנסיונות של בחור ישראל, ירד לגנו ללקוט שושנים, הם
הילדים הטובים, "שושנים".

והוסיף - הכל הקב"ה עושה לטובת האנושות, הכל רק להיטיב, כי אם
לא להיטיב מה תועלת יש בזה, נמצא שכל הצרות הם "רק להיטיב",
הכל להיטיב..

והיות והנפטר היה מתלמידיה המובהרים של ישיבת פוניבז' לצעירים
סיפרו לרבנו שתלמידי הישיבה וחבריו בעיקר נסערים מאד מפטירתו,
ושואלים במה להתחזק. אמר רבנו - אם הם נסערים ממיתתו, זה עצמו
כבר חיזוק, כאשר לדאבוננו לאחרונה נהיה מיתה רח"ל ענין קל אצל בני
אדם ולא מתעוררים. ואמנם קבלה טובה לחיזוק, אצל בחורים בודאי -
"דיבור, דיבור, ודיבור".

והזכיר לפני רבנו את המכתב שכתב הנפטר היקר ז"ל ממיטת חליו, על
חיזוק בכונת אמירת "עלינו לשבח", ואעתיק קטע מתוך דבריו הנשגבים
הנוגע לכאן.

...למחיתי לפני מספר שבועות למן ראש הישיבה שליט"א לשאול
אין מוסיפים זכויות, ואמר כך וז"ל "הוא צריך להרבות כבוד שמים-
חיזוק בכבוד שמים".

שמעתי לאחרונה מאחד הצדיקים שבא לבקרני, כי תפילת "עלינו
לשבח" שכיזעו היא תפילה נוראה, ויש בה את כל פסוקי האמונה, וגם
בקשות עבור כבוד שמים, והיא צריכה חיזוק גדול, ומי שמכוון פירוש
המלות בכל תפילה בעלים לשבת, זוכה לקדש שם שמים גם בפני
פמליא של מעלה, אשר באים לשמוע את עם ישראל אומרים תפילה זו.

ובכן נפשי בשאלתי מכל מכרי הקרובים והרחוקים.. להתחזק
באמירת עלינו לשבח בכוונה[א] לפחות בחלקו, למען כבוד שמו
יתברך, ואין לי ספק שתפילות אלו בכוונה, יעשה כבוד שמים גדול,
ולעשיית נחת רוח להקב"ה..

ובהלוויה ביקש אביו הגאון שליט"א שעכשיו יקבלו להתחזק בזה לכל
הפחות עד השלושים שבודאי זה רצונו כעת ושיבח רבנו את הדבר הזה
והתבטא "זייער גוט" טוב מאד.

[א"ה ובדאי ראוי שנתחזק הלאה בכונת עלינו לשבת ויהי' הדבר
לזכותו].

ויהי רצון שנתבשר בשורות טובות בקרב.

לע"נ הרב יצחק מנחם ב"ר דוד הופמן ז"ל יא"צ ב' אייר

לתרומות להפצת הגליון השבועי וכן לקבלת הגליון ניתן לפנות למס' 055-7600953 וכן בקובץ השבועי "אוצר הפרשה"
או למייל לאורו נלך s31626532@gmail.com וכן ניתן להשיג את הגליון מודפס ברש"י 14 קומה ב' ליד הדלת

לתועלת הרבים ניתן להאזין לדברים על פרשת השבוע מרבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה.

ע"י יבדלה"ט החברותא שליט"א כמידי עש"ק בקו אילת השחר שמספרו 0799-555-555 שלושה 6.